

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร***
**FACTORS AFFECTING THE WORK EFFECTIVENESS OF TEACHERS IN THE
DIGITAL ERA IN SCHOOLS UNDER SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE SURAT THANI CHUMPHON**

วัฒนาพร สุวรรณสน¹, ณัฐกานต์ ภาคพรต², อภิชาติ เลนะนันท์³
Watthathaphon Suwannason¹, Nuttakan Pakprot², Apichat Lenanant³
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี^{1,2,3}
Petchaburi Rajabhat University^{1,2,3}
Email : 669191007@mail.pbru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับของประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล 2) ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 341 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับของประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความพึงพอใจในงาน ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านคุณภาพผู้เรียน ตามลำดับ 2) ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านลักษณะของงาน รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสำเร็จในงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านความก้าวหน้าในงาน และด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ตามลำดับ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร มี 4 ด้าน คือ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในงาน การได้รับการยอมรับนับถือ และลักษณะของงาน สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู ได้ร้อยละ 59.80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครู; ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน; ยุคดิจิทัล

ABSTRACT

This research aimed to examine: 1) the level of teacher performance effectiveness in the digital era, 2) the level of factors affecting teacher performance effectiveness in the digital era, and 3) the factors affecting teacher performance effectiveness in the digital era at schools under the Secondary Educational Service Area Office Surat Thani Chumphon. The sample group consisted of 341 government teachers working in secondary schools. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis included frequency, mean, standard deviation, and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The research findings revealed that: 1) the overall level of teacher performance effectiveness in the digital era was at the highest level. When considering individual aspects ranked from highest to lowest, the results were as follows: ethics and morality, job satisfaction, digital technology utilization, instructional management, self-development, and student quality. 2) The overall level of factors affecting teacher performance effectiveness in the digital era was at a high level. When ranked from highest to lowest, the aspects were: nature of work, responsibility, achievement, recognition, interpersonal relationships, career advancement, and salary and compensation. 3) There were four factors affecting teacher performance effectiveness in the digital era at schools under the Secondary Educational Service Area Office Surat Thani Chumphon: responsibility, career advancement, recognition, and nature of work. These factors could predict teacher performance effectiveness by 59.80 percent at a statistical significance level of .01.

Keywords : Teacher performance effectiveness; Factors Affecting Performance; Digital era

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในยุคปัจจุบัน เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติ รวมถึงด้านการศึกษา ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีทักษะสอดคล้องกับความต้องการของศตวรรษที่ 21 ซึ่งถือเป็นความท้าทายระดับนานาชาติ ที่ทุกประเทศต่างต้องเร่งกำหนดยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพัฒนาคนให้สามารถปรับตัวและรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล สำหรับประเทศไทย ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ที่มุ่งเน้นการยกระดับการศึกษาให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคนไทยให้เก่ง ดี มีคุณภาพ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) ภายใต้บริบทดังกล่าว สถานศึกษาจึงต้องเร่งปรับตัวให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทาง

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 บทบาทครูในฐานะผู้นำการเรียนรู้จึงมีความสำคัญยิ่ง ครูต้องพัฒนาตนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและลักษณะผู้เรียน ทำหน้าที่เป็น “ผู้อำนวยความสะดวก” ส่งเสริมการแสวงหาความรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจและทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ เลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมต่อบริบทการสอน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 65 ที่กำหนดการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะในการผลิตและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมานิช หัตถยามาศย์ (2564) กล่าวว่า การบูรณาการเทคโนโลยีกับการสอนเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับครูซึ่งเป็นผู้วางรากฐานการเรียนรู้ให้เยาวชน

ครูถือเป็นทรัพยากรหลักในการพัฒนาผู้เรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูในทุกมิติ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ และสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัล โดยเฉพาะการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยของกมลฉัตร กลัดแก้ว (2565) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของครูในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทองมีถึง 10 ด้าน เช่น ความสำเร็จในงาน การยอมรับ ความก้าวหน้าในอาชีพ ความรับผิดชอบ สภาพแวดล้อมการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และค่าตอบแทน ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครู มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพการศึกษาโดยรวม เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีบทบาทโดยตรงในการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียน และขับเคลื่อนการพัฒนาทางการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายของสถานศึกษาและนโยบายของชาติ ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของครู เช่น แรงจูงใจ ความพึงพอใจในงาน การสนับสนุนจากองค์กร และลักษณะของงานที่ได้รับมอบหมาย ล้วนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมหรือจำกัดศักยภาพของครู จากการศึกษางานวิจัยของชลธิชา พลอาจ (2560) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนโรงเรียนศูนย์ชายแดน อำเภอบึงนาราง จังหวัดจันทบุรี พบว่า แรงจูงใจในการทำงานของครูในเขตพื้นที่ชลบุรีอยู่ในระดับมาก โดยมีปัจจัยสำคัญ เช่น นโยบายขององค์กร ความสำเร็จในงาน และความสัมพันธ์กับเพื่อน นอกจากนี้ งานวิจัยของบุญวัฒน์ คำสุราษฎร์ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในด้านความสำเร็จของงาน ลักษณะงาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้าในตำแหน่ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อประสิทธิผลของครูอย่างชัดเจนในบริบทของการศึกษาในยุคดิจิทัล

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ในฐานะผู้รับผิดชอบการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมใน 2 จังหวัด ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความจำเป็นต้องส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในสังกัดให้เพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล อย่างไรก็ตาม ครูส่วนหนึ่งยังเผชิญข้อจำกัดด้านสมรรถนะดิจิทัล ภาระงานเอกสารที่รบกวนเวลาพัฒนาตนเอง และความ

เหลื่อมล้ำด้านความพร้อมและการเข้าถึงเทคโนโลยีของผู้เรียน ปัญหาเหล่านี้ยังสัมพันธ์กับปัจจัยเชิงแรงจูงใจที่สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg และทฤษฎีแรงจูงใจของ Maslow กล่าวคือ ครูบางส่วนยังขาดทั้งปัจจัยจูงใจ เช่น โอกาสก้าวหน้า ความสำเร็จในงาน และการได้รับการยอมรับ รวมถึงปัจจัยค่าจูง เช่น ค่าตอบแทน สภาพแวดล้อมการทำงาน และการสนับสนุนจากผู้บริหาร ขณะเดียวกันความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow ตั้งแต่ความมั่นคงในอาชีพ ความสัมพันธ์ในองค์กร การได้รับการยกย่อง ไปจนถึงการบรรลุศักยภาพสูงสุดก็ยังไม่ได้รับการตอบสนองอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ลดทอนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูโดยตรง และสะท้อนออกมาในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เช่น ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 ที่พบว่าคะแนนภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ต่ำกว่าระดับประเทศ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร, 2566) จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการพัฒนาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้ก้าวทันโลกดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในสังกัดได้อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

2.2 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

2.3 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

3. ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผน ส่งเสริม และพัฒนาครูในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

3.2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร สามารถกำหนดแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาเพื่อให้มีประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูให้สูงขึ้น

3.3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร สามารถใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย หรือวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัล และตอบสนองต่อเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาของนักเรียนในเขตพื้นที่

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร จำนวนทั้งสิ้น 3,122 คน จาก 66 โรงเรียน (แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุราษฎร์ธานี ชุมพร, 2566) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 341 คน โดยใช้ตารางประมาณการขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เพื่อกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ 1) แบบสอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายปิดและแบบเลือกตอบ 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล 7 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ เงินเดือนและสวัสดิการ โดยคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล 6 ด้าน ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาตนเอง ความพึงพอใจในงาน คุณภาพผู้เรียน คุณธรรม จริยธรรม และ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมกับเครื่องมือการวิจัยไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาและนำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามแปลงข้อมูลเป็นรหัสตัวเลข ตรวจสอบความถูกต้องด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป แล้วประมวลผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาอธิบายสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามด้วยความถี่และร้อยละ วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูด้วยค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูเป็นรายด้าน/รายข้อด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยกำหนดเงื่อนไขติดตามความหลายสหสัมพันธ์ หากพบค่า r ระหว่างตัวแปรพยากรณ์เกิน .80 จะตรวจค่า VIF (<10) และ Tolerance ($\geq .10$) ตามเกณฑ์เบื้องต้น สุดท้ายใช้การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression) เพื่อคัดเลือกปัจจัยทำนายและสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิภาพพร้อมตรวจสอบค่า VIF และ Tolerance อีกครั้งเพื่อยืนยันว่าแบบจำลองปลอดปัญหา multicollinearity

5. ผลการวิจัย

5.1 ระดับของประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) เมื่อแยกพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{x} = 4.62$) รองลงมาคือ ด้านความพึงพอใจในงาน ($\bar{x} = 4.59$) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{x} = 4.58$)

ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.57$) ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{x} = 4.57$) และด้านคุณภาพผู้เรียน ($\bar{x} = 4.47$) ตามลำดับ

5.2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{x} = 4.46$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านลักษณะของงาน ($\bar{x} = 4.58$) รองลงมา คือ ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{x} = 4.58$) ด้านความสำเร็จในงาน ($\bar{x} = 4.56$) ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ($\bar{x} = 4.56$) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ($\bar{x} = 4.55$) ด้านความก้าวหน้าในงาน ($\bar{x} = 4.50$) และด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ($\bar{x} = 3.88$) ตามลำดับ

5.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัย

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	Y
X ₁	1							
X ₂	0.535**	1						
X ₃	0.582**	0.550**	1					
X ₄	0.595**	0.663**	0.648**	1				
X ₅	0.506**	0.543**	0.552**	0.568**	1			
X ₆	0.490**	0.483**	0.571**	0.592**	0.593**	1		
X ₇	0.192**	0.218**	0.289**	0.210**	0.326**	0.249**	1	
Y	0.525**	0.633**	0.626**	0.675**	0.634**	0.559**	0.222**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ที่ 0.192 - 0.675 โดยทุกคู่ตัวแปร มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสิ้น ซึ่งแสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแต่ละคู่ อยู่ในระดับที่ไม่สูงจนเกินไป (ไม่เกิน 0.99) จึง ไม่มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กันเองในลักษณะของ Multicollinearity ดังนั้นสามารถนำตัวแปรปัจจัยทั้ง 7 ตัวไปใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณต่อไป เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 2 ค่า Tolerance และค่า VIF ของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

ตัวแปร	Tolerance	VIF
ความรับผิดชอบ (X_4)	0.427	2.342
ความก้าวหน้าในงาน (X_5)	0.589	1.699
การได้รับการยอมรับนับถือ (X_2)	0.509	1.967
ลักษณะของงาน (X_3)	0.519	1.926

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่า Tolerance อยู่ในช่วงระหว่าง 0.427 - 0.589 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 1 แสดงว่า ตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กันน้อย และมีค่า VIF อยู่ในช่วงระหว่าง 1.699 - 2.342 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์สูงสุดที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กันน้อย ไม่มีปัญหาเรื่องความสัมพันธ์กันเองในลักษณะ Multicollinearity จึงสามารถนำตัวแปรเหล่านี้ไปใช้ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณต่อไปเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 3 คำนวณน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยภาพรวม (X_{tot})

ตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับคัดเลือกเข้าสมการตามลำดับความสำคัญ	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	P-values
	b	SE _b	Beta		
ความรับผิดชอบ (X_4)	0.220	0.045	0.258	4.874	.000
ความก้าวหน้าในงาน (X_5)	0.195	0.033	0.264	5.859	.000
การได้รับการยอมรับนับถือ (X_2)	0.183	0.042	0.210	4.331	.000
ลักษณะของงาน (X_3)	0.176	0.043	0.197	4.099	.000
ค่าคงที่ (Constant)	1.037	0.162	–	6.411	.000
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)				0.773	
ประสิทธิภาพการทำนาย (R^2)				0.598	
ประสิทธิภาพการทำนายที่ปรับแล้ว (Adjusted R^2)				0.593	
ความคลาดเคลื่อนในการทำนาย (Standard Error)				0.14852	

จากตารางที่ 3 พบว่า เมื่อนำตัวแปรอิสระของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน คือ ความรับผิดชอบ (X_4) ความก้าวหน้าในงาน (X_5) การได้รับการยอมรับนับถือ (X_2) และลักษณะของงาน (X_3) เข้าสมการถดถอยแล้วมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.773 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์การทำนายร้อยละ 59.80 และมีความคลาดเคลื่อนในการทำนาย 0.14852 โดยค่ามาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร มากที่สุด คือ ความก้าวหน้าในงาน (X₅) รองลงมาคือ ความรับผิดชอบ (X₄), การได้รับการยอมรับนับถือ (X₂) และลักษณะของงาน (X₃) ตามลำดับ โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานตามวิธี Multiple Regression ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score) คือ

$$Y_{\text{tot}} = 1.037 + 0.220(X_4) + 0.195(X_5) + 0.183(X_2) + 0.176(X_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score) คือ

$$Z_Y = 0.258(Z_{X_4}) + 0.264(Z_{X_5}) + 0.210(Z_{X_2}) + 0.197(Z_{X_3})$$

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับของประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม รองลงมา คือ ด้านความพึงพอใจในงาน ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านคุณภาพผู้เรียน อาจเนื่องมาจากเหตุผลสำคัญดังต่อไปนี้ (1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสะท้อนถึงความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของการเป็นแบบอย่างที่ดีทางด้านจริยธรรม คุณธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการประกอบวิชาชีพครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริพร สิทธิศิริ (2564) ได้ศึกษาการบริหารงานตามหลักพรหมวิหาร 4 ของผู้บริหารกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 พบว่า ระดับของประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู ด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก (2) ด้านความพึงพอใจในงาน อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าครูมีความรู้สึกพึงพอใจต่อบทบาท หน้าที่ และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความพึงพอใจในงานสะท้อนถึงความสุข ความภาคภูมิใจ และความเต็มใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิผลในการทำงานของครูในยุคดิจิทัล และผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของนภสรวิทย์ สุขเสนา (2564) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู ด้านความพึงพอใจในงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าครูมีความพร้อมและความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของปรียาภรณ์ ชื่นสนธิพันธุ์ (2566) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 4 ตัวแปร ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาผู้เรียน การประเมินผลการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครู และ (4) ด้านคุณภาพผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น ๆ แม้ยังอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นงานที่มีความซับซ้อนและท้าทายของครู เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยหลายปัจจัยร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นบทบาทของครู ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม รวมถึงความพร้อมทางเทคโนโลยีของ

ผู้เรียนแต่ละคน สอดคล้องกับแนวคิดของนเรศ ปุบุตรชา และคณะ (2561) ได้ศึกษาสมรรถนะครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สรุปว่า คุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สถานศึกษาจึงต้องมุ่งผลิตผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนหลายด้าน โดยเฉพาะบทบาทของครู หากครูมีสมรรถนะครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ สมรรถนะส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ คุณธรรมและจริยธรรม การบริหารจัดการชั้นเรียน และการจัดการเรียนรู้ จะส่งผลให้คุณภาพผู้เรียนดีขึ้น นำไปสู่การสร้างคุณภาพคนและคุณภาพประเทศในระยะยาว

6.2 ระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านลักษณะของงาน รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความสำเร็จในงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านความก้าวหน้าในงาน และด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความทุ่มเทและความรับผิดชอบในบทบาทของครู ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยภายในงานที่ตอบสนองความต้องการด้านความสำเร็จ การยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ และการพัฒนาตนเอง ซึ่งจะกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเชิงเข้าหาต่องานอย่างเต็มที่ ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและประสิทธิภาพในการทำงานในระดับสูง

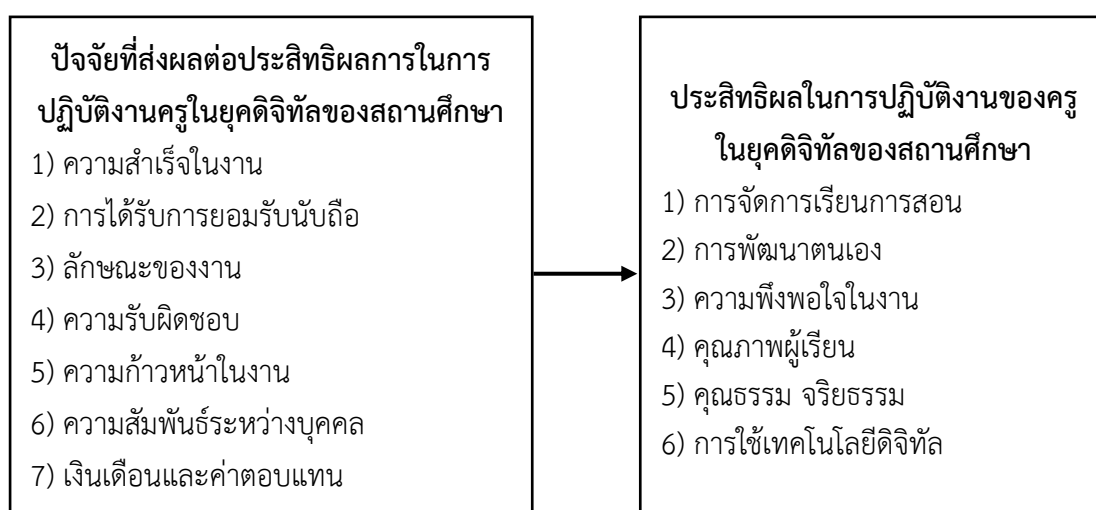
สำหรับ ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่นกลับต่ำที่สุด กล่าวคือ ครูส่วนใหญ่พึงพอใจกับรายได้และเห็นว่าเหมาะสมกับภาระงาน ทั่วองค์กรประกอบ ผลตอบแทนเพิ่มเติม อาทิ โบนัส ค่าครองชีพ หรือรางวัลจากผลงาน กลับมีค่าเฉลี่ยต่ำ สะท้อนข้อจำกัดของโครงสร้างเงินเดือนค่อนข้างตายตัวและการเลื่อนขั้นต้องอาศัยเวลาหรือเงื่อนไขที่เข้มงวด และมาตรการจูงใจเชิงผลงานยังไม่ชัดเจน จึงยังไม่ก่อแรงจูงใจเชิงคุณภาพได้เต็มที่ ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959) ที่กล่าวว่า เงินเดือนและค่าตอบแทนจัดอยู่ในกลุ่ม ปัจจัยต่ำจูง ซึ่งเพียงช่วยลดความไม่พอใจในงาน แต่ไม่ได้เป็นแรงผลักดันโดยตรงให้เกิดประสิทธิภาพหรือความพึงพอใจในระดับสูง หากไม่มีการจัดสรรหรือบริหารที่เหมาะสม อาจส่งผลให้ครูขาดความกระตือรือร้นและแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังเห็นความสอดคล้องกับการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า ด้านเงินเดือนหรือค่าจ้าง แม้จะอยู่ในระดับมาก แต่ได้คะแนนต่ำกว่าเมื่อเทียบกับด้านอื่น (อาทิตยา ชนะมาร, 2561) กล่าวโดยสรุป การที่ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุด แม้จะยังอยู่ในระดับมาก ชี้ให้เห็นว่าครูมีความพึงพอใจต่อรายได้ แต่ยังคาดหวังมาตรการจูงใจเพิ่มเติมที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น เช่น โบนัสตามผลงาน เงินสนับสนุนค่าครองชีพ หรือรางวัลเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างแรงกระตุ้นและความรู้สึกเห็นคุณค่าในบทบาทของตน

6.3 จากการวิเคราะห์ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร พบว่ามี 4 องค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในงาน การได้รับการยอมรับนับถือ และลักษณะของงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับต่ำถึงปานกลาง (ระหว่าง 0.192 -

0.675) และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลได้คิดเป็นร้อยละ 59.80 โดยเรียงลำดับขององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการพยากรณ์มากที่สุดไปหาน้อย ดังนี้ ความก้าวหน้าในงาน (0.264) ความรับผิดชอบ (0.258) การได้รับการยอมรับนับถือ (0.210) และลักษณะของงาน (0.197) แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายในงานมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลอย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ Herzberg (1959) ที่กล่าวว่า ปัจจัยภายในงานเป็นสิ่งที่ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในงานอย่างแท้จริง เช่น ความสำเร็จ การได้รับการยอมรับ ความก้าวหน้าในงาน การเติบโตในงาน และลักษณะของงาน ล้วนเป็นแรงขับเคลื่อนให้บุคคลมุ่งมั่นกระตือรือร้น และเกิดพฤติกรรมเชิงเข้าหา อันนำไปสู่ประสิทธิผลในการทำงานที่สูงขึ้น และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ การจัดการศึกษากลุ่มที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านการยอมรับนับถือ และด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน (ศรณี ทวีรัตน์, 2565)

7. องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการศึกษา คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 7 ประการ ได้แก่ ความสำเร็จในงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในงาน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และเงินเดือนและค่าตอบแทน โดยปัจจัยดังกล่าวทำหน้าที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ดังปรากฏรายละเอียดในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดรูปแบบงานครูยุคใหม่ที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี การออกแบบการเรียนรู้ และลดภาระงานที่ไม่ใช่งานสอน เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดทำหลักเกณฑ์การประเมินงานที่สะท้อนผลการปฏิบัติงานจริง เช่น ความสำเร็จของผู้เรียน การนำนวัตกรรมไปใช้ และพฤติกรรมการทำงานเชิงรุก

8.1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรสนับสนุนการฝึกอบรมเทคโนโลยีดิจิทัล การจัดการเรียนรู้ออนไลน์ และการสอนเชิงรุก (Active Learning) เพื่อเพิ่มความสำเร็จในงานของครู

8.1.4 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรสร้างระบบรางวัล การประกาศเกียรติคุณ และการเผยแพร่ผลงานครูที่โดดเด่น เพื่อส่งเสริมแรงจูงใจและความภาคภูมิใจในวิชาชีพ

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 สถานศึกษาควรสนับสนุนทรัพยากร เทคโนโลยี และสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลเพื่อช่วยให้ครูสามารถทำงานได้อย่างราบรื่นและบรรลุผลสำเร็จในงาน

8.2.2 สถานศึกษาควรส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรที่เน้นความรับผิดชอบและการยอมรับนับถือ โดยจัดกิจกรรมการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) และระบบชื่นชมผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

8.2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมอบหมายงานให้สอดคล้องกับความถนัดและศักยภาพของครู

8.2.4 สถานศึกษาควรส่งเสริมการพัฒนาตนเองของครู เปิดโอกาสให้ครูเข้าอบรมพัฒนาทักษะดิจิทัล การจัดการเรียนรู้แบบใหม่ และการวัดประเมินผลที่ทันสมัย

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อศึกษาความเข้าใจ แรงจูงใจ และประสบการณ์ของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในยุคดิจิทัลอย่างลึกซึ้ง ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มีมิติเชิงลึกและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

9. บรรณานุกรม

- กมลฉัตร กลัดแก้ว. (2565). แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 9(2). 140-152.
- ชลธิชา พลอาจ. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนโรงเรียนศูนย์ชายแดน อำเภอบึงนาราง จังหวัด จันทบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นภัสร์ณัฐ สุขเสนา. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- นเรศ ปุบุตรชา และคณะ. (2561). สมรรถนะครูกับคุณภาพผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด**. 12(2). 255-268.
- บุญวัฒน์ คำชูราษฎร์. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปรียาภรณ์ ชื่นสนธิพันธุ์. (2566). อิทธิพลของบรรยากาศสถานศึกษาและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มานิช หัทธามาศย์. (2564). คุณลักษณะครูของโรงเรียนในสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล. **วารสารบรรณการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์**. 2(2). 18-24.
- ศรณี ทวีรัตน์. (2565). การศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพ การจัดการศึกษากลุ่มที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. (2566). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. สุราษฎร์ธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561 – 2580**. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579**. กรุงเทพฯ : บริษัท 프리ทวอนกราฟฟิค จำกัด.
- สิริพร สิริศิริ. (2564). การบริหารงานตามหลักพรหมวิหารของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพุทธบริหาร การศึกษาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อาทิตยา ชนะมาร. (2561). วัฒนธรรมของโรงเรียนและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Herzberg, F., Mausner, B., & Snyderman, B. B. (1959). **The Motivation to Work**. New York : John Wiley & Sons.